

הגוזל עצים פרק תשיעי הבא קמא

רבינו חנאנא
ביהו ימי הבירה היה בנה
לה. פ' בית שדרון בו
יב אדם אשר מירזח ווואן
הרבנן עזב חדר. לאטן
ראמוך מושם שאיריה הינו
ביה שאן שפתשין בו
בלום האין כוון אשיטש
הרבנן עזב חדר.
ניאה לה דאל לסתור
ברבדה. פ' ר' ר' ז' ו'
באכלוס אדוחה דאל לא
כבר מילא לה. לש. ז' ז' ז'
לה דאל ייטחר עברי.
פ' ניאר אלו לבעלים
של שב עבד בטול
סיה עזרת נון הלאה
ולא ישוב עלשות מלאה
בכלהלה. ואחריך מן
סתורין. אמרה מלורה
הרבנן על המכובן
ונפסק מהלום כוונה
לטולך והוין. ברברחים צולמה
ונגען כ' מואז צבנון סלי
מסתכלו וו' יומת מדליך ז' ז' ז'
ונען עשה לנו מלה סוס קנה
ויל' לדוק מיל' דפלסמיין וו' ז'
טוזין כוון לדול חמליין ולמקווין
צעדרו נבל נצחן לו כלו ז' ז'
סקו כוון לדבון סלי משליחו ומול
ודיקון נגי דנקט דממעני טליין ז'
נקט ז' יטיל לו כלו ז' ז'
פחסות וועז סמץ ז' דל' ז' ז'
קלודס סולטה הי' הוועזיס ז' ז'
צדי' משליחן מיל ז' ז' ז'
נאכין מומל נצחן ז' ז'
סלאה וממעני דליהו נצ' (ס)
ונקנס ני' היל סלען גוינט ז' ז'
עוואה נו' למלה סוס קנה ז' ז'
לטולך והוין. ברברחים צולמה
צולמו

ב' ציקון מיקאנין יסיב. וזה סכל בז'טומוך
פפוא. מלטס נגעלו סכלו: אלה גבעת מלולא. בז'טס ^{ו' ציקון}
רגילן נעדות מלולא הוא צ'לון עכיזו נגעלו מלולו מלולא נעדות דה
נסנה זהה להן מקר טום ופטור: כדאנא זיא זו קדר צהיר
חפיו. ומוקמינו לא בפ' ב' (ד' כה). בז'ט לזר קיינטן נעלגרה:

ומי אמר רב עבדא כמקרקיי דמי והאמור ר' דניאל בר רב קטנא אמר רב הותקף בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה פטור ואין ס"ד עבדא במקראי דמי אמאי פטור ברשותה דמריה קאי הכא במאי עסוקנן ישלא בשעת מלאכה כי הא דשליח ליה רב אבא למרי בר מր בעי מניה מרוב הונא והדר בחצר חבירו שלא מדעתו צrisk להעלות לו שבר או אין צrisk להעלות לו שבר ושלחו לה אינו צrisk להעלות לו שבר הבי השתא בשלמא החם בין למ"ד יטה מיתבה יתיב ניחא לה' בין למ"ד יושואה יוכת שער נחאה לה' אלא הכא מי ניחא ליה דנכחש עבדיה אמרו ה' ג' ניחא ליה יdale' לסתורי עבדיה כי ר' יוסף בר חמא הו תקוף עבדי דאיןשי דמסיק בהו זוי ועבדי בהו מלאכה אל' ר' רביה בריה מ"ט עבד מר הבי אל' דאמר רב נחמן עבדא נהום כביסיה לא שי אמר ליה אימא דאמר רב נחמן בגין דארו עבדיה דמרקיד כי כובי כולחו עבדי מעבר עבדי אל' אלא רב ר' דניאל סביריא לי דאמר רב דניאל בר רב קטנא אמר רב הותקף בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה פטור אלמיא ניחא ליה דלא לסתורי עבדיה אמר ליה הני מייל היבא יdale' מסיק בהו זוי מר בגין דמסיק בהו ווי מורי כברית דאמר רב יוסף בר מניזומי אמר רב נחמן אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מרעהו א"צ להעלות לו שבר יהלחו ודר בחצר חבירו צrisk להעלות לו שבר אל' ההדר כי איתמר הותקף ספינטו של חבירו ועשה בה מלאכה אמר רב רצחה שבורה גוטל רצחה פחתה גוטל ושמואל אמר אינו גוטל אלא מהתא אמר רב פפא לא פלני יהא היירא לירא כי דלא יירא לירא יומן

וניבעת אימא הא והוא דעבידא לאנgra יהא דנהית לה' אדרעתא דאנgra והא דנהית לה' אדרעתה גנגלוותא: גול מטבע ונסדק [וכו]: אמר רב הונא נסדק נסדק ממש נפכל פסלתו מלכות ורב יהודה אמר פסלתו מלכות גומי היינו נסדק אלא ה' נפסל ישפסלתו מדינה וזוצאה במדינה אחרת אל רב חסדא לר' הונא לדירך דאמרת נפסל פסלתו מלכות הר' פירות והר��ינו יין והחמיין דבי פסלתו מלכות רמי וקתני מישלם בשעת הגזילה אל' החם נשנה טעםיו וויהו הכא לא נשנהה אל' ר' רבא לר' יהודה לדירך דאמרת פסלתו מלכות גומי היינו נסדק הר' תרומה ונטמאת דבי פסלתו מלכות רמי וקתני אומר לו הר' שלך לפניך אל' החם לא מיניכר הייזקה הכא מיניכר הייזקה איתמר המלה את חבירו על המطبع ונפלה המطبع וגומן

(ה) [ב"מ סדר], (ג) [לעיגן כה]
 (ע"ב) [ב"מ סדר], (ט) [ב"מ סדר]
 סס [וע"כ גראט"ו וומס']
 (ד) [ב"ל נבנה, (ה) [ב"ל נבנה]
 לדסה מכם בז יקודה נולדה
 לרבעה מנכזת קדושים ע"ג
 (ו) [ב"ל ז) ו[ב"ק ב"ל]

תורה או רשות